11/06/2019

Η Παναγία Τσαμπίκα ένα από τα επιφανέστερα προσκυνήματα στη Δωδεκάνησο(Βίντεο)

/ Ιερές Μονές

Είναι όντως αδύνατο να περιγράψει κανείς τη μεγαλοσύνη της υπεραγίας Θεοτόκου της μόνης και πραγματικής Δέσποινας του κόσμου.

Η ίδια, ως σκεύος εκλογής του Θεού, ως δοχείο μέγιστο της χάρης Του, έγινε το μέσο της ενσάρκωσης του Σωτήρος Χριστού και της σωτηρίας των ανθρώπων.

Η Παρθένος Μαρία είναι το μοναδικής αξίας πρόσωπο που στόλισε και τίμησε τη γυναίκα. Είναι η δεύτερη Εύα, επειδή έφερε τη σωτηρία και τη λύτρωση στο ανθρώπινο γένος με τη γέννηση του Θεανθρώπου.

Η Παναγία είναι εκείνο το πρόσωπο που στην ιστορία της ορθόδοξης θεολογίας τιμήθηκε ιδιαίτερα από τους πιστούς λόγω των πολλών ευεργεσιών της. Στην επί γης ζωή της ήταν η γυναίκα που υπερείχε στις άγιες αρετές της αγάπης, της ταπείνωσης και της αγνότητας.

Ενωμένη με τον Χριστό από το θαύμα της ενσαρκώσεως τώρα στην ουράνια ζωή της εξακολουθεί να είναι «η αγία μυροθήκη του ακένωτου μύρου της θείας

ευωδίας του Χριστού» (αγ. Μόδεστος Ιεροσολύμων)· να φωτίζει εμάς τους αμαρτωλούς στο δρόμο της σωτηρίας μας. Με τις μεσιτικές της προσευχές σπεύδει στις ικεσίες μας, συμπαρίσταται στις δοκιμασίες μας, μαλακώνει τους πόνους μας, γαληνεύει τις ψυχές μας και γενικά βρίσκεται σαν μάνα δίπλα σε κάθε μας στιγμή. Έτσι εύκολα μπορούμε να ομολογήσουμε ότι η Παναγία δεν πήγε μόνο στον ουρανό, αλλά και στον ουρανό της καρδιάς των ανθρώπων και έγινε η γλυκιά αγάπη και προστασία όλων.

Εξάλλου η αγάπη που έδειξαν οι άνθρωποι στο πρόσωπο της Παναγίας, φαίνεται από το σύνολο των ναών που είναι αφιερωμένοι στο πρόσωπό της. Από τους 8.660 ενοριακούς ναούς της Ελλάδας οι 1900 είναι αφιερωμένοι στην Παναγία, ενώ από τα 490 μοναστήρια τα 170 είναι αφιερωμένα στη χάρη της. Μέσα στο πλήθος των χιλίων περίπου επιθέτων της Παναγίας βρίσκεται και το τοπωνύμιο Παναγία η Τσαμπίκα.

Κάθε προσπάθεια καταγραφής και εξύμνησης της παρουσίας της Παναγίας στη ζωή της Εκκλησίας μας είναι μικρή και δεν μπορεί να προσθέσει κάτι στην ουράνια λαμπρότητά της. Προσανατολίζει το συγγραφέα και κάθε αναγνώστη στην πηγή των ευλογιών της, στον Υιό της, τον Χριστό. Όταν μάλιστα αυτή η παρουσία της Παναγίας μας έχει αδιάψευστο μάρτυρα την πολλαπλή ωφέλεια πολλών ανθρώπων, όπως στην περίπτωση της Παναγίας Τσαμπίκας, πως μπορεί κανείς να σιωπήσει;

Αν και ήταν γνωστή η περίπτωση της Παναγίας Τσαμπίκας, για πολλά χρόνια δεν έχαιρε αποκλειστικής συγγραφής κάποιου βιβλίου η λευκώματος.

Η πρώτη προσπάθεια καταγραφής της παράδοσης της εμφάνισης της εικόνας έγινε από το μακαριστό Σάββα Διμέλη, πατέρα του Μητροπολίτου πρώην Ρόδου κ.κ. Αποστόλου, σε μορφή ποιήματος 129 στίχων. Φέρει τον τίτλο «Το θαύμα της Παναγίας».

Η δεύτερη προσπάθεια έγινε τον Μάιο του 1998 από τον γράφοντα σε βιβλίο με εκτενέστερη παρουσίαση. Ο τίτλος του βιβλίου αυτού είναι «Παναγία Τσαμπίκα θεολογική-ιστορική προσέγγιση».

Η Παναγία Τσαμπίκα είναι ένα από τα επιφανέστερα και γνωστότερα προσκυνήματα προς τιμήν της Θεομήτορος στη Δωδεκάνησο και βρίσκεται κοντά στην κωμόπολη Αρχάγγελος της Ρόδου. Εδώ ευδόκησε η υπεραγία Θεοτόκος να καταστήσει φανερή τη μητρική πρόνοια και κηδεμονία της με τα αναρίθμητα θαύματα που επιτέλεσε και επιτελεί σ’ όσους καταφεύγουν με πίστη και

επικαλούνται την μεσιτεία της προς τον Χριστό.

Η λέξη Τσαμπίκα, σύμφωνα με την άγραφη προφορική παράδοση προέρχεται από τη λέξη τσάμπα, που στην τοπική αρχαγγελίτικη διάλεκτο σημαίνει φωτιά-σπίθα.

Σύμφωνα με την παράδοση η εικόνα από μακριά δε φαινόταν καθαρά, διακρινόταν όμως η φωτιά της κανδήλας που είχε μαζί της.

Σ’ αυτό το σημείο πρέπει να αναφέρουμε ότι η θαυματουργική εικόνα της Παναγίας Τσαμπίκας ήλθε τρεις φορές από το βυζαντινό μοναστήρι της Παναγίας Κυκκώτισσας η Ελεούσης της Κύπρου.Όταν οι μοναχοί από την Κύπρο εντόπισαν την εικόνα στη Ρόδο, ήρθαν να την επαναφέρουν πίσω στο μοναστήρι τους· η εικόνα, όμως, επέστρεψε πάλι στο λόφο της στη Ρόδο. Οι Κύπριοι για να πιστοποιήσουν ότι πράγματι ήταν αυτή η εικόνα που έφευγε, την έκαψαν στο πίσω μέρος της, προκειμένου να έχουν κάποιο αποδεικτικό σημάδι. Το κάψιμο διακρίνεται πολύ καθαρά και σήμερα.

Η Παναγία Τσαμπίκα μέχρι σήμερα δείχνει την αγάπη της στα άτεκνα ζευγάρια δίνοντάς τους τη χαρά της μητρότητας και πατρότητας.

Η λαϊκή ευσέβεια τιμά τη μεγαλόχαρη Παναγία Τσαμπίκα – Κυρά την Γ Κυριακή των Νηστειών δηλαδή της Σταυροπροσκυνήσεως, όταν ο Τίμιος Σταυρός λάμπει ως φάρος στο πέλαγος της Σαρακοστής και σκορπίζει ελπίδες γλυκιές στις χριστιανικές καρδιές. Ο οδοιπόρος ανεβαίνοντας αυτή τη μέρα στην Παναγία Τσαμπίκα κουράζεται, μουσκεύει στον ιδρώτα, φλογίζονται τα σπλάχνα του από τη δίψα και όμως επιμένει. Τα δέντρα με τη σκια τους του χαρίζουν ένα αναστεναγμό ανακούφισης και του δίνουν θάρρος για να φτάσει ψηλά στην πνευματική εκείνη πηγή.

Επίσης, στο γενέθλιο της Υπεραγίας Θεοτόκου 8 Σεπτεμβρίου, αρκετός κόσμος συρρέει στην Παναγιά Τσαμπίκα τη χαμηλή.

Η Παναγία Τσαμπίκα ας στηρίζει όλους κάθε στιγμή της ζωής μας και να πραγματοποιείται ο λόγος του τροπαρίου: «Θεοτόκε, η ελπίς πάντων των χριστιανών σκέπε, φρούρει, φύλαττε τους ελπίζοντας εις σε».